

Phẩm 13: ĐỘ NẠI NỮ¹

Đức Phật từ nước Ca-duy-la-vệ cùng một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo đến nước Bạt-kỳ để độ nhân dân xứ ấy. Khi đến thành Duy-da-ly², Ngài đi tới vườn cây của Nại nữ. Trong thành có người con gái tên A-phàm-hòa-lợi nghe Đức Phật đến giáo hóa, vô cùng vui mừng liền sửa soạn cùng với năm trăm cô gái ra đón.

Đức Phật truyền dạy các vị Tỳ-kheo:

–Các ông hãy khép mắt, giữ ý chánh niệm, chớ có vọng tưởng ngoài nhìn, vì sắc dục làm mê loạn con người, chỉ có đạo mới có thể chế ngự tình cảm, kiểm soát tâm ý. Bậc có trí mới làm được như vậy. Nay có cô gái tên A-phàm-hòa-lợi cùng với năm trăm cô gái khác muốn được nghe pháp. Các ông, mỗi người phải phòng hộ, giữ gìn tịnh hạnh, chớ có buông lung tâm ý.

Các vị Tỳ-kheo đều vâng lãnh lời Phật dạy.

A-phàm-hòa-lợi đi đến trước cửa, xuống xe, chấp tay để trước ngực, cúi đầu đi thẳng đến trước, đầu mặt sát đất đánh lễ Đức Phật rồi đứng về chỗ của nữ giới.

Đức Thế Tôn dạy:

–Thân này không tồn tại lâu dài, nhan sắc không xinh tươi mãi mãi, mạng sống con người như gió thoảng qua, có trẻ mạnh phải có già suy, chớ cậy vào nhan sắc mà làm những việc ô nhiễm. Người thế gian u mê, lầm lỗi sinh ra tai họa đều do sắc dục. Ba đường (ác) rất khổ, bậc có trí mới ngăn chặn được chúng.

Các cô gái nghe Đức Phật dạy tâm được thông suốt, lòng dục ngưng tắt, khởi lên ý niệm cầu đạo, tự quy y ba Bậc Tôn quý. A-phàm-hòa-lợi rời chỗ ngồi bạch Đức Phật:

–Đức Thế Tôn đã không vì người nữ thấp hèn, cho chúng con được nghe pháp. Mong Đức Như Lai hoan hỷ cùng chư vị Tỳ-kheo Tăng sáng mai hạ cố đến chỗ chúng con thọ bữa trai thực đạm bạc.

Khi ấy Đức Phật im lặng tỏ ý nhận lời. Các cô gái đứng dậy cúi đầu mặt đánh lễ Đức Phật, vui mừng ra về.

Bấy giờ, trong thành phố có một chàng trai con nhà trưởng giả cùng năm trăm người bạn nghe Đức Phật đến đây giáo hóa, đang dừng chân nghỉ tại Nại viên liền cùng nhau đến chỗ Đức Phật để nghe pháp. Xe, ngựa và phục sức của họ đều lấp lánh năm màu rực rỡ. Ra khỏi thành, đến khu Nại viên, những người tùy tùng, xe ngựa đều im lặng đứng pháp. Đến trước cửa, họ xuống xe chấp tay tiến tới trước lễ bái, thưa bạch rồi về chỗ ngồi của nam giới. Đức Phật dạy:

–Các vị con trai nhà quý tộc, các vị có được địa vị cao sang, tôn quý, được vui vẻ theo ý muốn đều do phước đức đời trước đưa đến. Nay được gặp Đức Phật, công đức sẽ tăng thêm lợi ích.

Các chàng trai con nhà trưởng giả vui mừng rời khỏi chỗ ngồi, quỳ thẳng thỉnh Đức Phật:

–Sáng mai cúi xin Đức Thế Tôn xót thương đến chỗ chúng con dùng bữa trai thực đạm bạc.

Đức Phật liền bảo:

¹. Nại nữ: tiếng Hán dịch ý từ chữ Pāli: Ambapālī (Sanskrit: Āmrpālī). Phiên âm là A-phàm-hòa-lợi, A-phạm-bà-la, Am-bà-bà-lợi...

². Duy-da-ly (Pāli: Vesālī; Sanskrit: Vaisālī): còn phiên âm là Tỳ-xá-li, Tỳ-da-li (nay là Basarh).

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Ta đã nhận lời mời trước rồi. Đức Phật không hứa thọ nhận hai lần.

Các trưởng giả tử lại bạch:

–Chúng con không rõ tên họ của người thỉnh đó là ai?

Đức Phật nói:

–Vừa rồi, Ta đã thọ nhận lời thỉnh cầu của A-phàm-hòa-lợi, sáng mai Ta sẽ đến đó.

Các chàng trai con nhà trưởng giả bạch Đức Phật:

–Họ chỉ là thường dân trong nước, có lẽ nào lại được ưu tiên?

Đức Phật dạy:

–Này các vị con trai nhà quý tộc, lòng Từ của Như Lai trải đến khắp nơi, không phân biệt giàu sang hay thấp hèn.

Các vị trưởng giả tử đến trước đảnh lễ dưới chân Đức Phật rồi giã từ trở về nhà. Họ đến gặp A-phàm-hòa-lợi, bảo:

–Đức Phật là Bạc Tôn quý nhất, Ngài vì lợi ích cho tất cả mọi người nên đến nước ta giáo hóa. Việc cúng dường trai thực cho Đức Phật và chúng Tăng phải dành cho chúng ta trước bởi vì nam vốn cao quý, nữ vốn thấp kém nên cô phải cúng dường sau. Phải cẩn thận! Đừng có bày biện gì để cúng dường. Vì việc ấy, chúng ta đến đây để nói với cô.

Cô gái bảo các vị trưởng giả tử:

–Các anh không nên dùng sức mạnh giàu sang, quyền quý lấn lướt người yếu kém. Nay tôi xin bốn điều, nếu các anh làm được thì tôi không dám cúng dường trước. Bốn điều ấy là gì?

Một là xin làm cho tâm tôi luôn giữ được ý niệm lành không thay đổi.

Hai là xin làm cho mạng sống của tôi tồn tại mãi không mất.

Ba là xin làm cho tài sản của tôi còn mãi không hao giảm.

Bốn là xin làm cho Đức Thế Tôn thường ở đây giáo hóa, không sang nước khác.

Các chàng trai liền nói:

–Thiện tâm rất khó giữ, mạng người cũng vậy, chúng ta thật không thể làm được.

Họ cùng bảo nhau:

–Cô gái này là người có phước, nên mới được cúng dường Đức Phật trước và thấu hiểu được lý vô thường. Thật là đáng mừng!

Có những chàng trai nhỏ tuổi trong nhóm xấu hổ vì họ phải cúng dường sau nên sinh lòng hẹp hòi, ra lệnh cho người coi chợ phải bãi chợ. A-phàm-hòa-lợi sai người hầu ra chợ mua đồ nhưng chẳng mua được gì. Nàng vào xem lại trong kho thì thấy chứa đầy mọi thứ thực phẩm, chỉ thiếu than củi. Đi tìm mãi không có, nàng liền mở kho lấy bông vải tẩm dầu thơm đốt lên nấu nướng, chuẩn bị đầy đủ các thức trai phẩm cúng dường. Sang ngày mai, đến giờ thọ trai nàng sai người đến bạch Đức Phật nhưng cửa thành lại bị đóng kín. Người ấy trở về thưa:

–Cửa thành không mở.

Biết việc này do các chàng trai con trưởng giả làm, nàng thầm nghĩ: “Đúng theo pháp, ta phải cử người đến thưa thỉnh với Đức Phật việc cúng dường đã chuẩn bị xong, nhưng làm thế nào để ra khỏi thành?” Cô liền bảo chim Anh vũ:

–Người hãy đến bạch thỉnh Đức Phật.

Chim Anh vũ vâng lệnh bay ra khỏi nhà. Các chàng trai con trưởng giả liền giương cung bắn chim. Chim Anh vũ vâng lệnh đến thỉnh Phật nên được oai thần che chở, các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mũi tên đều hóa thành bông hoa. Chim bay tới nơi Phật ngự, trụ giữa hư không bạch:

–Tất cả trai nghi đã chuẩn bị xong, cúi xin Đức Thế Tôn quang lâm chứng minh.

Khi ấy Bạc Chúng Hựu hiện uy nghi của Bạc Đạo Sư, chân vừa bước thì cửa thành liền mở, đất trời chấn động, loài rồng phun mưa khắp mặt đất, nhạc trời theo đó tấu lên. Các khí cụ âm nhạc tự nhiên vang rền. Sau khi thọ thực, lấy nước rửa tay xong, Đức Phật giảng dạy kinh pháp cho năm trăm vị trưởng giả tử, nàng A-phàm-hòa-lợi và năm trăm cô gái, khiến họ đều đạt được pháp nhãn và nhận lãnh năm giới. Sau đó, Đức Phật và các vị Tỳ-kheo Tăng trở về vườn cây của nàng A-phàm-hòa-lợi. Tất cả mọi người đều hoan hỷ, không ai không vui thích nghe pháp.

M